VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 31 - 2 AUGUSTUS 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

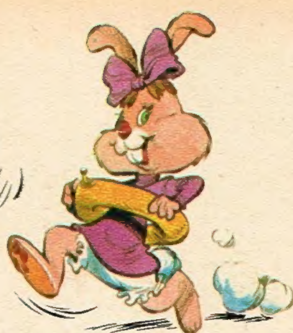
Als Bobo zijn verjaardag viert,
Dan wordt het hele huis versierd.
En als er straks visite komt,
Zijn de ballonnen opgepompt.

Er zijn vier touwtjes verstopt in de tekening. Kun je ze vinden?

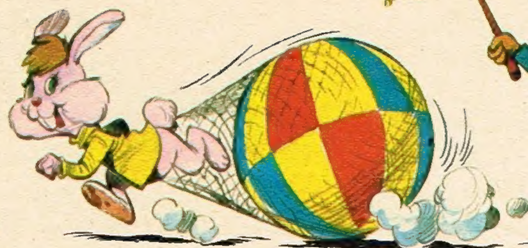
VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Lees-voor

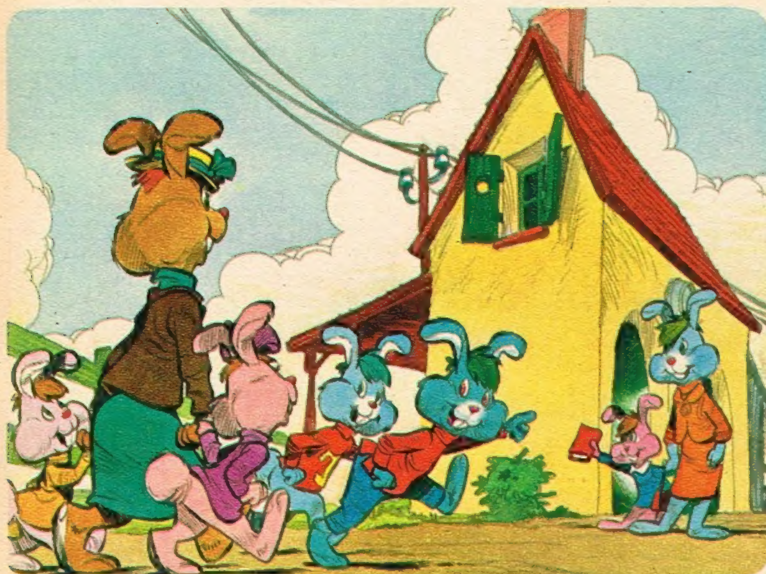

Baby Boemsi

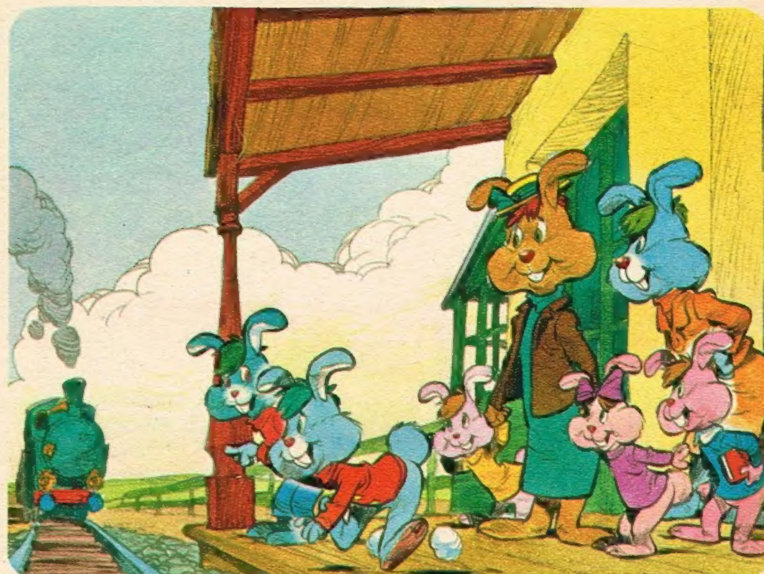

Tante Deur-Dicht Mama

Bobo Konijn en zijn

1. Ken je Bobo's neefje nog, dat Tsjoek-Tsjoek heet en dat zo dol op treinen is? Vandaag gaat de hele familie Konijn een reisje met de trein maken. Mama, Bobo, zusje Krabbel en Baby Boemsi. Ook tante Deur-Dicht, nichtje Lees-Voor en Tsjoek-Tsjoek gaan mee. Dat geeft me een pret op het stationnetje!

2. Ze moeten nog even wachten tot de trein aankomt. Mama houdt Baby Boemsi en Krabbel vast en tante Deur-Dicht haar kleine Lees-Voor. Bobo en Tsjoek-Tsjoek weten wel dat je niet te dicht langs de rand van het perron moet komen, als de trein in aantocht is. Puf, puf, puf, daar is de trein eindelijk!

3. Ze stappen allemaal in. Bobo is het eerst. „Pak jij mijn leesboek aan?" roept Lees-Voor, die nooit zonder haar boek uitgaat. Niemand let er op Tsjoek-Tsjoek, die op zijn eentje een kijkje gaat nemen bij de locomotief. Dat is voor hem het leukste stukje van de trein. Op een holletje gaat hij erheen.

4. Lees-Voor zit op de bank en slaat haar boek al open. „Wie leest mij wat voor?" vraagt ze. Maar tante Deur-Dicht heeft wel wat anders aan haar hoofd. Zij kan niet tegen deuren die openstaan. „Conducteur, maakt u toch de deur dicht!" schreeuwt ze. De conducteur schrikt. Zijn pet vliegt van zijn hoofd!

vrolijke familie

5. Beng! Met een klap wordt het portier gesloten. De stationschef steekt zijn spiegelei omhoog en blaast op de fluit. De trein kan vertrekken. Tsjoek-Tsjoek, daar gaan ze. Gezellig zo'n reisje met de trein! Tante Deur-Dicht kan tevreden zijn. Er staat geen deur meer open. Maar dan opeens. . .

6. „Waar is Tsjoek-Tsjoek?" roept Bobo verschrikt. „Zit hij nie onder de bank of in het bagagenet?" Nee, Tsjoek-Tsjoek is er niet „Misschien staat hij nog op het perron!" schrikt zijn mama. „Heeft niemand hem in zien stappen?" Nee, geen van allen hebben ze Tsjoek-Tsjoek nog gezien. Waar kan hij toch zijn?

7. Bobo steekt zijn hoofd uit het raampje. Hij kijkt naar het perron. Tsjoek-Tsjoek is er niet. Dan kijkt hij naar de vóórkant van de trein. Hij begint te schreeuwen. Wat ziet hij daar? Tsjoek-Tsjoek, op de locomotief. „Tante, kom eens kijken!" roept Bobo vrolijk. „Tsjoek-Tsjoek staat bij de machinist!"

8. Nu kijkt tante Deur-Dicht ook uit het raampje. Ze is blij als ze haar jongen ziet. Hij heeft het fijnste plaatsje van de hele trein. Helemaal vooraan op de locomotief. Tsjoek-Tsjoek wuift naar haar. Hij kijkt heel trots. Ik wou dat ik ook op de locomotief zat, denkt Bobo. Hè, kón dat maar!

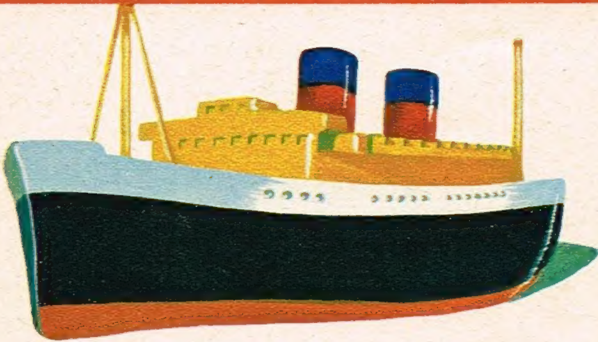
TOEN DE MAMA van Bobo jarig was, zei Bobo een versje voor haar op. Misschien kun jij het ook van buiten leren. Dan kun je het opzeggen op de verjaardag van je mama. net als Bobo!

VOOR MIJN JARIGE MAMA

LIEVE MAMA, u bent jarig
en nu zijn we reuze blij.
En u krijgt een boel cadeautjes,
ook natuurlijk een van mij.
'k Wou een snoer met kralen kopen
Of een mooie gouden ring,
Maar ik had niet zoveel centjes,
Ik had niet genoeg pingping.
Daarom kocht ik maar wat anders
Dat ik wel betalen kon.
En u kunt het ook nog ruilen,
want ik heb de kassabon.
Later, als ik groot en sterk ben
En ik heb een boel gespaard,
Nou, dan koop ik iets veel mooiers
als mijn mama-lief verjaart.
Koop ik goud en edelstenen,
Rode rozen in de knop,
Maar dan zeg ik op uw feestdag
Nooit meer versjes voor u op.
Als je groot bent en veel geld hebt
Kun je zoiets niet meer doen.
Daarom is dit kleine versje
Veel meer waard dan een miljoen!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Schuitje varen over de zee. Wie schrijft er mee ? Wie leest er mee ?

de boot

water

Kees heeft een boot.
Hij speelt met de boot.
Papa heeft ook een boot.
Hij vaart in de boot.
Kees zet de boot in de teil.
De boot moet varen.
De boot wordt nat.
Kees is droog.
Papa valt in het water.
Papa wordt nat.
Plons!

in de teil

in de sloot

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. „Ik ga vandaag eens een mooie foto van je maken," zegt oom Stuntel tegen zijn neef Heintje. „Flap mag ook op de foto. Hou hem maar goed vast!" Heintje trekt zijn gezicht in de plooi. Hij wil mooi op de foto komen. „Jij moet ook vriendelijk kijken," zegt hij tegen Flap. „Wacht !" roep oom, „Het is te dichtbij!"

2. Nu staat oom Stuntel op de brug. Heintje staat al weer klaar met Flap in zijn armen. Hij heeft zijn liefste lachje opgezet. Flap zit doodstil. Zelfs zijn staartje beweegt niet. Als dit nog geen mooie foto wordt, dan weet ik het niet meer. Heintje krijgt jeuk aan zijn neus, maar hij durft niet eens te krabben!

3. Toet-toet, doet de boot, die onder de brug voorbij vaart. Het is een stoomboot. Een vieze stoomboot, want uit de pijp komt een pikzwarte rookwolk. „Wat is dat?" roept oom verschrikt. „Waarom wordt het opeens zo donker? Ik zie geen steek meer!" Och, nu wordt de foto van Heintje nóg niet genomen!

4. Het gezicht van oom Stuntel is pikzwart geworden. „Ik ga me gauw wassen aan de waterkant," zegt oom. „Maar u maakt toch nog wel een foto van me?" vraagt Heintje. „Natuurlijk!" belooft oom. „Ik zal je eens laten zien, wat een mooie foto's ik kan maken. Daar zul je van opkijken, dat beloof ik je!"

5. Nu neemt oom zijn neef mee naar de wei. Daar is het beter dan op de brug, vindt hij. „Komaan, Heintje, lief lachen en neem Flap op je arm," zegt hij. „Nu netjes stilstaan, want ik ga knippen, hoor! En jij ook, Flap. Niet kwispelen, want dan lukt de foto niet." Oom loopt wat achteruit. Pas op, oom!

6. Oom duwt het hek open. Achter het hek zijn de schapen. „Bèèè, wie is die rare meneer?" blaten de schapen en ze komen oom eens van dichtbij bekijken. Ho, help, wat is dat aan mijn broek? denkt oom. Flap springt van schrik uit Heintjes armen. En nu is er nóg geen foto genomen. Flap krijgt er genoeg van!

7. Blatend komen alle schapen op oom toegelopen. Ze duwen hem bijna omver. „Maak dat je wegkomt!" roept oom. „Ik wil een foto nemen van mijn neefje Heintje. Daar hebben jullie niks mee te maken. Kssst!" Oom zwaait zo hard dat zijn fototoestel openslaat. Ook Heintje begint de schapen nu weg te jagen.

8. Daar zit oom in het gras. Hij kijkt naar zijn toestel en hij begint te lachen. „Er zit geen fotorolletje in," roept hij. „Dat is me ook wat moois," moppert Heintje. „Heb ik al die tijd voor niks zo lief staan lachen!" Nu lacht hij de hele dag niet meer. En morgen? Ja, dán is de boze bui gelukkig over!

We wonen allemaal

1. Tippie, de hond van de familie Zonnemans, heeft een zere poot. Daarom gaan ze met de gele caravan naar de dierenarts. Ze zitten allemaal in de wachtkamer. De dierenarts heeft de poot gauw verbonden. „Je krijgt een fijne kluif!" roept Marjo.

2. Papa zit te wachten om Tippie in een deken te rollen en mama heeft wat extra-verband meegekregen. „Die bloemen mag u hebben, dokter," zegt Wiesje. „Omdat u Tippie geholpen hebt." „Zoete Tippie!" fluistert Lucie tegen haar poppekind.

Er zijn zes veiligheidsspelden in de tekening vers

in een gele caravan

3. Ook Oma kijkt naar de hond met zijn verbonden poot. Maar baby, die op haar schoot zit, speelt liever met de poesjes in het mandje. Natuurlijk heeft ook Peter zijn poesjes meegenomen. En wat doet Bas? Altijd maar hetzelfde: Bas verft natuurlijk weer!

4. Een meneer heeft een mooie papegaai in een kooi. Loekie en Anja kijken naar de vogel en ook oom Wim gluurt ernaar. De tweeling is vandaag heel lief met leesboekjes bezig. Maar het rustigste is opa. Sssst, wees een beetje stil... opa slaapt!

ot. Wie kan ze vinden zonder zich te prikken?

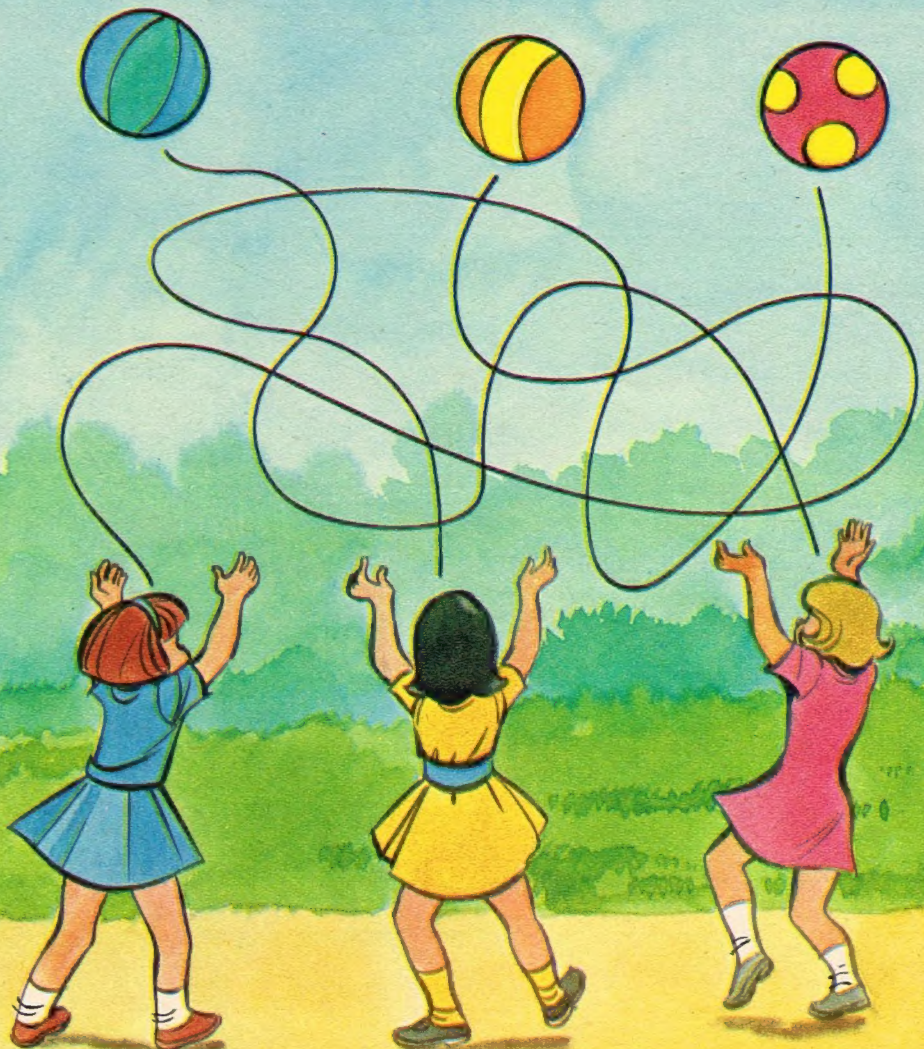
LAAT DE POPPETJES DANSEN

Deze vier poppetjes lijken sprekend op elkaar. Toch is een poppetje een beetje anders uitgevallen. Kijk maar goed, dan zie je het!

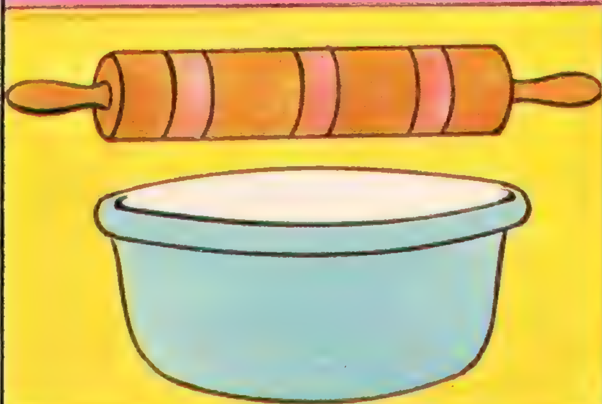
Kun je lijntjes trekken? Trek er dan een over de puntjes. Dan krijg je een zaklantaarn.

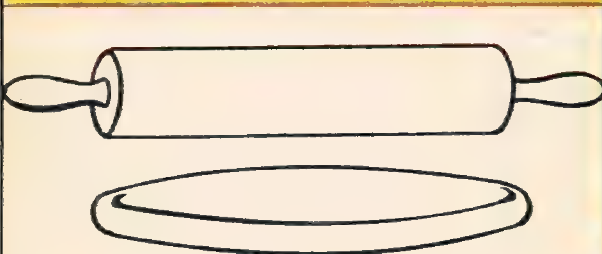

Bal, bal, van wie is die bal? Ga met je vinger langs de lijntjes en je ziet welke bal en welk meisje bij elkaar horen.

MET KLEURTJES EN POTLOOD

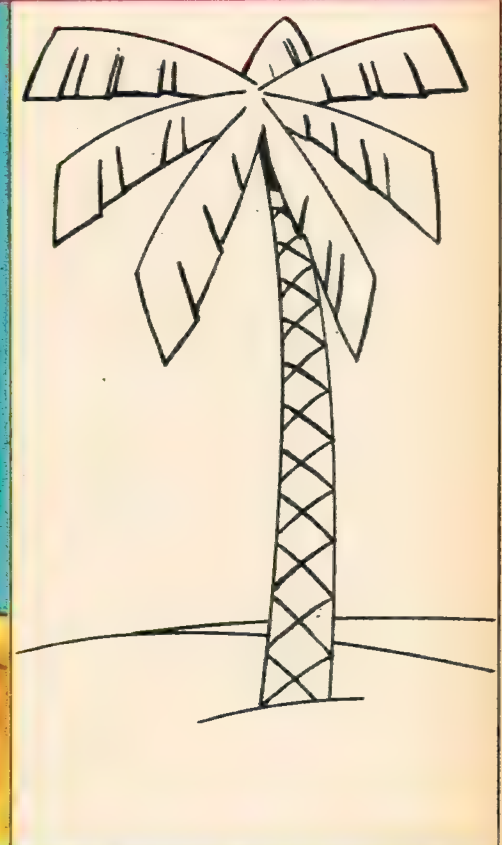
Deze kinderen kijken naar de zeehonden in de dierentuin. Hebben ze allemaal witte kleren aan? Nee, hoor. Geef ze maar een fijn kleurtje.

Het onderste plaatje is niet zo mooi als het bovenste! Kun jij het net zo mooi maken?

Als je nog niet genoeg van het kleuren hebt, kun je aan deze palmboom je hartje nog eens ophalen!

HOE MOEDER KONIJN HET PRINSJE LEERDE FLUITEN

Er was eens een kleine prins, die alles had wat hij maar wensen kon. Maar één ding kon hij niet.
Hij kon niet fluiten.
Hij probeerde het alle dagen, maar het lukte niet.
„Waarom zou een prinsje fluiten leren?" zei de koningin. „Dat heb je van je leven niet nodig. Je vader kan het ook niet en toch is hij een goede koning."
De koningin kon praten wat ze wou, het prinsje wilde toch leren fluiten.
Niet ver van het paleis woonde Jan, het jongetje van de tuinman.
Jan had een hond, waarmee hij elke dag ging wandelen.
Dikwijls ging de kleine prins mee.
En telkens was hij een beetje jaloers, als hij hoorde hoe prachtig Jan fluiten kon. Jan floot niet alleen mooi, maar ook heel hard.
Als de hond zijn kleine baasje hoorde fluiten, kwam hij altijd snel aanlopen.
Kon ik dat ook maar, dacht het prinsje. Wist ik toch maar hoe het moest.
Op een keer gebeurde het, dat het zoontje van de tuinman ziek was.
„Mag ik alleen met de hond gaan wandelen?" vroeg het prinsje en dat mocht. Samen gingen ze naar het veld.
Opeens zag de hond een klein konijntje lopen.
De hond van Jan was een echte jager en ging het konijntje achterna.
„Kom hier, dat mag je niet!" riep het prinsje, maar de hond luisterde niet. „Terugkomen, hier zeg ik je!" riep het prinsje nog eens.
De hond rende verder en het zou niet lang duren of hij zou het konijntje te pakken hebben.
„Och mijn kindje, mijn lief konijnekind!" hoorde de kleine prins opeens. Hij keek achter zich en zag een konijnemoeder met tranen in haar ronde oogjes. „Roep toch alsjeblieft die hond terug. Hij zal mijn kindje doodbijten!"
„Hij wil niet luisteren," zei het prinsje. „Kon ik maar fluiten, dan zou hij me wel gehoorzamen."
„Als dat waar is, dan zal ik je leren fluiten," zei de konijnemoeder en ze gaf het prinsje drie tikken met haar lange flapoor.
Het prinsje blies en meteen klonk er een prachtige fluittoon.
De hond, die het konijntje bijna te pakken had, maakte rechtsomkeer en rende naar het prinsje terug.
„Welbedankt!" riep de konijnemoeder blij en ze ging het gauw overal vertellen: „Ik heb de prins de kunst van het fluiten geleerd en toen heeft hij gezorgd dat mijn konijnekind niet werd opgegeten."
Intussen was het prinsje naar het paleis teruggegaan. Midden in de tuin begon hij zo hard en zo mooi te fluiten, dat iedereen kwam aanlopen. Niet alleen de lakeien en de hofdames, maar ook de koning en de koningin! En de prinses, die toevallig op visite was.

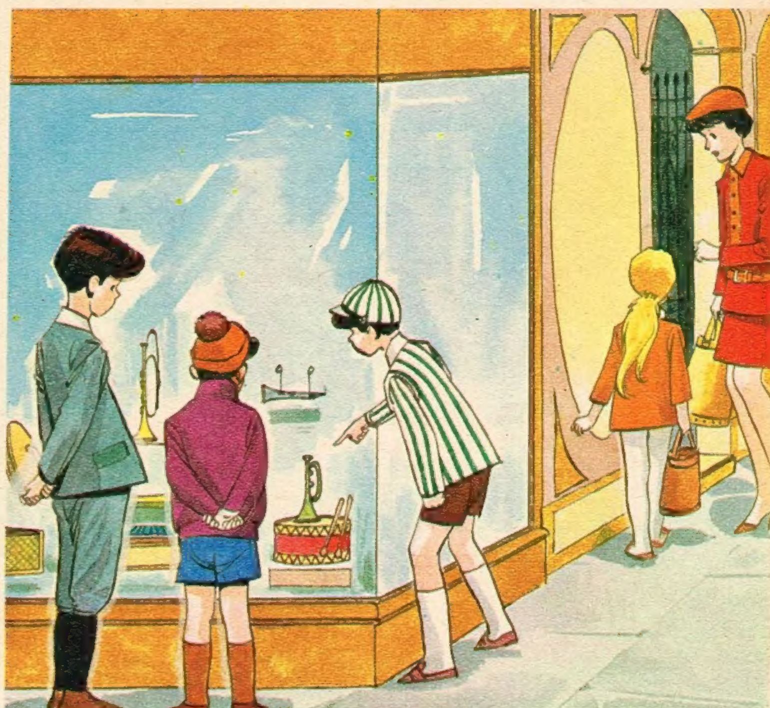
Het leek wel of iedereen blij was, omdat die kleine prins zo mooi kon fluiten. Bonte vlinders kwamen aangefladderd en de bloemen wiegden hun kopjes heen en weer.
Toen het prinsje groot geworden was, mocht hij in plaats van zijn vader koning worden.
Hij was de eerste koning die goed fluiten kon.
Als hij na zijn werk in de tuin zat, floot hij altijd zeven deuntjes en dan luisterde iedereen. Zelfs de keukenmeisjes rinkelden niet langer met emmers en serviesgoed. „De koning fluit, sst. . ." zeiden ze.
En onder een dikke boom zat een stokoud konijnemoedertje.
Ze zat daar elke avond en niemand mocht haar wegjagen.
Natuurlijk niet: zij had de koning fluiten geleerd!

Mevrouwtje

1. „Kijk eens, allemaal mannen die muziek maken!" roept Pukkie. „Zo iets zie je niet in Sprookjesland!" „Gelijk heb je," zegt mevrouwtje Sprokeboom, die eigenlijk de koningin van Sprookjesland is. „In Mensenland zijn heel wat leuke dingen, die je in Sprookjesland niet hebt. Maar omgekeerd natuurlijk ook."

2. Mevrouwtje Sprokeboom gaat met Wanda boodschappen doen. Net als een gewone mensenmevrouw gaat ze de winkel binnen. Pukkie blijft buiten. In een speelgoedwinkel ziet hij een trom, een fluit en een trompetje liggen. „Zullen we muzikantje gaan spelen?" vraagt hij aan een paar jongens, die naast hem staan.

3. Pukkie kan een beetje toveren. Nog niet zo goed als zijn mama en zijn zusje Wanda. Het mislukt nog weleens. Als Pukkie de speelgoedmuziekjes gekocht heeft, zegt hij een toverspreuk. En ja, hoor, de trom, de fluit en de trompet worden onmiddellijk even groot als echte muziekinstrumenten. Dat gaat fijn!

4. De twee jongens die buiten gewacht hebben, kijken heel verbaasd, als ze die grote trom, die echte fluit en die prachtige trompet zien. Ze willen best muzikantje spelen. Welke jongen wil dat nu niet? „Kom mee, dan gaan we," roept Pukkie opgewonden. „Ik sla de trom en jullie moeten blazen. Kom mee!"

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

Sprokeboom

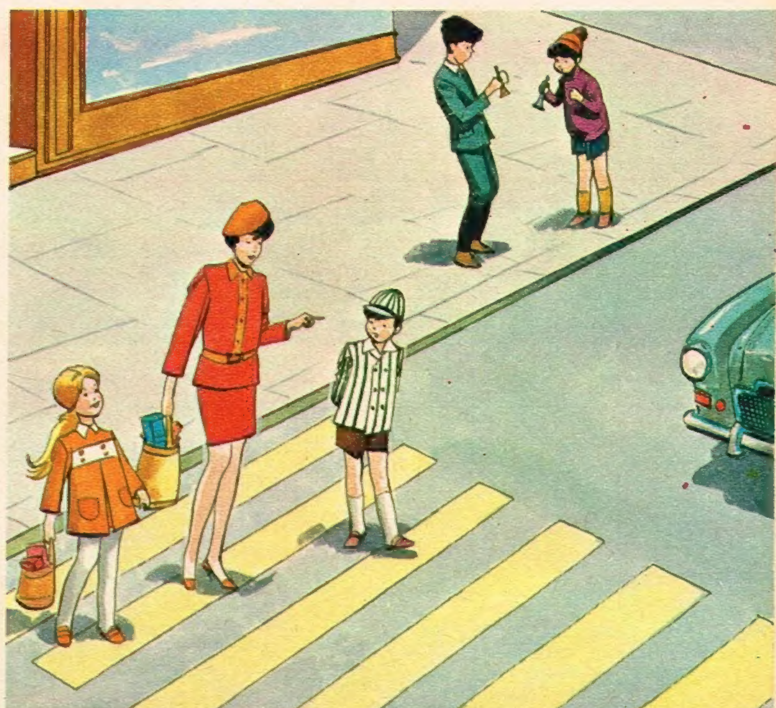
5. Al hebben de jongens nu wel echte muziekinstrumenten, daarom zijn ze nog geen echte muzikanten. Daarvoor moet je eerst veel oefenen. Ze blazen vreselijk vals en uit de maat. Geen wonder dat de mensen helemaal niet vriendelijk naar ze kijken. Sommigen houden hun oren dicht. „Hou op!" roepen ze.

6. Een hondje begint nijdig tegen de muzikantjes te keffen. Daar komen mama en Wanda aan. „Die Pukkie is vast weer aan het toveren geweest," zucht mama. „Die kwajongen weet best dat we afgesproken hebben, om alleen maar te toveren als het heel hard nodig is." Pukkie zwaait lachend met de trommelstok.

7. Maar de toverspreuk is toch niet helemaal goed geweest. Opeens is de toverkracht uitgewerkt. De muziekinstrumenten worden weer kleine speelgoeddingen. „Wat is dat voor hokuspokus?" roepen de jongens heel verbaasd. Pukkie mag zijn geheim niet verklappen. Hij weet niet wat hij ervan zeggen moet.

8. Daarom gaat hij vlug naar zijn mama en zijn zusje. Maar daar krijgt hij de wind van voren, omdat hij zo ondeugend is geweest. „Als jij zo graag wilt toveren, moet je naar Sprookjesland terug," moppert Mevrouwtje Sprokeboom. „Maar als je bij de mensen wonen wilt, moet je je ook als een gewoon mens gedragen!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Heb je weleens een vlieger opgelaten? Dan kun je nagaan hoe plezierig de kinderen van onze plaat aan het spelen zijn. De wind heeft ook pret. Hij blaast er vrolijk op los. Als je de plaat goed bekeken hebt, mag je op de stippeltjes het juiste antwoord zetten.

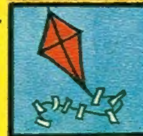
1. Op de plaat staan . . . jongens.

2. Ik tel . . . kleine meisjes.

3. Er zijn ook . . . papa's.

4. Ik zie . . . vliegers aan een touwtje.

5. De . . . meeuwen hebben er pret in.

6. Er varen . . . bootjes op het water.

Antwoorden: 1. 5; 2. 4; 3. 2; 4. 10; 5. 6; 6. 3.